

[Pelle Voigt]

tækningsbidragene, at det ikke forholder sig sådan.

Jeg finder det besynderligt, at man vil genere en gruppe danske samfundsborgere, hvis rettigheder i øvrigt er sikret igennem lovgivningen, på den måde, at man ved statsmagtens mellemkomst vil indskrænke deres ret til at vende sig imod militærvæsenet i alle dets afskyninger og former.

Vi kan i dette samfund og i dette demokrati være uenige om mangt og meget, men det har altid været min opfattelse, sådan som den også er knæsat i militærnægterloven, at dette demokrati bl.a. var kendetegnet ved, at vi yder mindretallene i samfundet beskyttelse.

Jeg forstår, at det i denne sag ikke er folketingsflertallets opfattelse, og det må jeg sige – med særlig adresse til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – at jeg dybt beklager.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Nu har vi hørt hr. Pelle Voigt præsentere sit forslag, og jeg skal bemærke, at det efter min mening ville være helt urimeligt, hvis ejere af befordringsmidler på grund af deres samvittighed skulle kunne fritages for at stille deres køretøj til rådighed.

En ting er, at en person på grund af religiøs eller etisk overbevisning kan nægte at forrette egentlig militærtjeneste. Noget helt andet ville være at stille en person økonomisk mere fordelagtigt end landets øvrige borgere med henvisning til religiøs eller etisk holdning. Vi betaler jo alle skat til forsvaret, der bl.a. anvender bevillingerne til køretøjer. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at Socialistisk Folkeparti skulle være tilhænger af, at den enkelte borger skulle kunne nægte at betale en del af sin skat med henvisning til etisk overbevisning. Eller tager jeg fejl? Rækker fantasien også til et sådant forslag?

Derfor er det svært at tage dette ændringsforslag alvorligt.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg kan kun tage forsvarsministerens argumentation i denne sag alvorligt, hvis forsvarsministeren ikke afviser dette ændringsforslag, men udtænker en sælsom økonomisk eller anden plagsom straf som en straf for disse mennesker, fordi de ikke ønsker at bidrage til mili-

tærvæsenet i Danmark, ligesom man har gjort det i forhold til militærnægterne. Her pålægger man jo en straffetjeneste, som, til trods for at vi igennem årene har forsøgt at lægge mening og indhold i den, stadig væk i alt for høj grad har karakter af, at folk ikke på den ene eller den anden måde skal have lov til at slippe. Det synspunkt kan jeg for så vidt godt forstå. Det, jeg ikke kan forstå og ikke kan acceptere, er, at man blot afviser et forslag om at forhindre, at mennesker, som af den danske stat er registreret og anerkendt som mennesker, der ikke ønsker at bidrage til militærvæsenet, skal tvinges til ved deres ejendom at støtte dette væsen. Og som sagt: Hvis jeg skal tage forsvarsministerens argumentation alvorligt, bør den udmønte sig i et tillæg til SF's ændringsforslag, som går ud på, hvad man så skal stille op for at genere disse mennesker, sådan at de på den ene eller den anden måde, fordi de tillader sig den luksus at have en principiell holdning, ikke skal stilles økonomisk bedre end andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf efter § 2
forkastedes, idet 13 stemte for, 99 imod.

§§ 3-6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) *Anden behandling af lovforslag nr. L 228:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
 Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
 (Fremsat 19/2 92. Første behandling 25/2
 92. Betænkning 19/3 92 med rettelsesblad).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Som flittige læsere af Folketingets forhandlinger vil være opmærksomme på, bebudede vi ved førstebehandlingen af dette indfødsretslovforslag, at vi ville stille forslag om at få lovforslaget udtyndet lidt. Vi ville stille ændringsforslag, der betyder, dels at personer, der har modtaget dom for overtrædelse af straffeloven, udgår af kataloget, dels at personer, der ikke har kunnet forsørge sig og sine – og det definerer vi på den måde, at hvis man sammenhængende i 6 måneder inden for de sidste fem år har fået bistandshjælp eller arbejdsløshedsbistandshjælp konstant, mener vi ikke, man har bevist, at man kan forsørge sig og sine – udelukkes.

Det har resulteret i de tretten ændringsforslag, vi behandler i dag. Når det udkrystalliserer sig i hele 13 ændringsforslag, er det, fordi der er en række personer, der både har fået bistandshjælp og arbejdsløshedsbistandshjælp eller arbejdsløshedsbistandshjælp i en anden periode.

Men det, jeg vil benytte chancen til, er at gøre Folketingets medlemmer opmærksomme på, at der blandt de over 1.000 mennesker, der denne gang skal tildeles dansk indfødsret – den fantastisk værdifulde gave, det er at blive dansk statsborger – altså er 40 personer, som har modtaget dom for overtrædelse af straffeloven. Jeg skal ikke trætte Tinget med en lang opremsning af, hvad det er for straffelovsovertrædelser, de pågældende har begået, men blot orientere om, at vi bevæger os i kategorierne fra vold mod sagesløs, voldtægtsforsøg, uagtsom grov legemskrænkelser ned til hæleri, bu-

tikstyveri, bedrageri og hærværk. Det er altså inden for dette brede spektrum af straffelovsovertrædelser, vi har 40 personer, der, hvis vore ændringsforslag ikke bliver vedtaget, vil få den store og livsvarige gave, det er at blive dansk statsborger.

Jeg skal gøre opmærksom på, at det at få dansk statsborgerskab er noget ganske specielt, for det er ikke noget, man kan fratage mennesker igen. Hvis vi skal give signaler om adfærdsregulering, hvad Folketingets partier jo ellers i så mange andre sammenhænge har lyst til – det er ikke, fordi jeg specielt bryder mig om det ord – skal vi tænke over, at de signaler, Folketinget giver til befolkningen, trods alt har betydning for, hvordan man opfatter det at skulle leve f.eks. i det danske samfund.

Og det ville da ærligt talt være fornuftigt som en forebyggelse at give de mange tusinde mennesker, vi også i de kommende år vil opleve søge om dansk indfødsret, det signal, at hvis man bliver dømt for straffelovsovertrædelser her i landet, skal man ikke forvente at kunne få dansk indfødsret.

Hvis Folketinget derimod ikke stemmer for Fremskridtspartiets ændringsforslag, har man givet det klare og utvetydige signal, at når man kommer til Danmark, kan man i de år, hvor man bor her, inden man får mulighed for at søge om dansk indfødsret, såmænd godt gå ud og overtræde straffeloven, for selv om man gør det, er der ingen sanktion – man bliver alligevel tildelt den danske indfødsret.

Derfor skal jeg appellere til hvert enkelt af Folketingets medlemmer om meget nøje at granske sin samvittighed og vurdere, om det virkelig kan være rigtigt, at 40 personer, der har domme for straffelovsovertrædelser, skal præmieres med dansk indfødsret. Man har mulighed for nu om få minutter at stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag og derved klart tilkendegive, hvor man mener grænsen er for, hvordan det danske samfund skal misbruges af folk fra andre verdensdele.

Med hensyn til de andre ændringsforslag, som er af rent økonomisk karakter, har vi også meget svært ved at forstå, at der på den ene side er enighed blandt Folketingets partier om, at vi skal opretholde bestemmelsen om, at udlændinge skal bevise, at de kan forsørge sig og sine, men på den anden side er der ingen konsekvens i det. Man tillader rask væk, at perso-

[Kim Behnke]

ner lever af bistandshjælp, at personer lever af arbejdsløshedsunderstøttelse og altså ikke er i stand til at forsørge sig og sine, og så bliver de alligevel præmieret med dansk indfødsret. Vi kan ikke forstå, at det logisk kan hænge sammen hos de partier, der både ønsker at blæse og have mel i munden.

Derfor skal jeg selvfølgelig anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der betyder, at disse mange hundrede personer, der ikke har været i stand til at klare sig selv, udgår af kataloget.

Med disse ord skal jeg endnu en gang anbefale samtlige ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 6 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 6 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 6 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 6 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 2, 4 og 6
forkastedes uden afstemning.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8-13
forkastedes uden afstemning.

§§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (Placeringsregler for kapitalpension, ratepension og selv-pension og nye regler for puljeindlån).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 3/10 91. Første behandling 22/10 91. Betænkning 18/3 92).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Som vi bekendtgjorde under førstebehandlingen, finder vi dette forslag yderst kritisabelt, fordi det favoriserer individuelle ordninger frem for kollektive. Hvis dette forslag vedtages, vil det være sådan, at der overhovedet ikke er nogen grænse for aktiekøb i individuelle ordninger, mens der stadig væk er grænser i pensionskasseordninger og endnu strengere grænser, når det drejer sig om ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Der er ikke rettet op på disse ting under udvalgsbehandlingen, og derfor vil vi stemme imod forslaget ved tredjebehandlingen.

De stillede ændringsforslag går ind på et andet område, nemlig at de skaber større tryghed for de pensionsopsparende, som køber aktier. Det har vi ikke noget at indvende imod, og vi vil derfor stemme for ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1, ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1, ændringsforslag nr. 4, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen